

לכטת החלטה 25/2014

תורת המשפט

99-072-07

קץ חס"ז מועד א'

ד"ר חיים שפירא

הוראות:

- א. המבחן בחומר סגור
- ב. משך המבחן: שעתים
- ג. הנוביל את תשובותיכם לפי המצוין בשאלות.
- ד. השאלה מתייחסת לפסק הדין בפרשת פלוני ב' פלונית, שמצוינו מובאת להלן. בתשובותיכם אתם רשאים, ואף צריכים, להתייחס לפסק הדין כולו.
- ה. בהצלחה!

העובדות: למערער ואשתו, נשואים שנים רבות, לא נולדו ילדים, ולא הועילו כל הטיפולים הרפואיים שעברו. במאציו להביא ילד חיזיר המערער אחר גURAה בת 15, בת למשפחה שכנה, שנענתה לו וקיימה אותו יחס מיין, שכחוצאה מהם הרתת. לאחר הולכת הילד חתמה הנURAה על כתוב הסכם לאימוץ. היא הוסיפה כי היא מתנגדת למסירת הילד למערער ולאשתו. המערער מצידו פנה לבית המשפט המחויז בתביעת למסור את הילד לידיו. הוא הוסיף וטען כי בעדר הסכמתו אין כל עילה חוקית למסירת הילד לאימוץ. לאחר שבית המשפט המתויז דחה את תביעתו ערער לבית המשפט העליון. כל חמשת השופטים הסכימו שיש לדוחות את ערכו של האב, ויש להכריז על הילד כבר-איימוץ. עם זאת, לא הייתה ביןיהם הסכמה באשר לנימוקים.

השופטים דורנر, בר זומיר ביססו את החלטתם על חוות דעת של פסיכולוג מומחה, וקבעו שאפשר לעגן את הכרזתו של הילד כבר-איימוץ בעילה של "אי מסוגלות הורית" הקבועה בחוק ואימוץ. השופט שלמה לין הציע שני נימוקים אחרים. האחד על יסוד "חסר סמי": "מתוך עיון בתכלית החוק יש להסיק כי אין להחיל את הלשון הכלכלית על המקירה המיויחד". השני על יסוד "כללי פרשנות מרחביה": "חוקים לא תוקקו בחול ריק. גם מהווים חלק משיטת אינטגרטיבית הכוללת עקרונות יסוד. חזקה עליהם שם חזקו בגדר עקרונות אלה ונעודו לדגשיהם. חזקה עליהם שהם פעילים כדי להגשים צדק ושוויון ושישום ימנע תוצאות שאין מתיישבות עם תקנת הציבור. אחד מכלל תקנת הציבור הוא שלא יצא החוטא נשבר".

השופט חזין סבר שלא הוכחה "אי מסוגלות הורית", וכן דחה את ההליכה בדרך הפרשנות. "אני מתקשה למכת בדרכם הפרשנות, כי הדרכם לאמתם של דברים אינה כלל דרך של פרשנות. פרשנות של טקסט המונח לפניינו היא ביאור והסביר של אותו טקסט, רעיון ותכלית... אני מתקשה להבין כיצד פירושו של חוק יبيانו ל吐וצה הפוכה מזו שהחוק מורה עליו". השופט חזין העמיד את זכותו הטבעית של הורה

ועדת המשמעת מזההיה!
נבחן שימצאו ברשותו חומר
עור אסורים או יתפס בחעתקה
יענס בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה.

לגדל את ילוו לעומת העיקרון המוסרי "הרצתת גם ירשת?". הוא העדיף את העיקרון המוסרי וקבע שעיקרון זה הוא "נורמה משפטית מחייבת במשפט הארץ".

ענו על השאלות הבאות:

1. אפשר לראות בנימוקיהם של השופטים השונים השתקפות של תפיסות שונות בתורת המשפט. נתחו את נימוקיהם של השופטים ותארו את התפיסות השונות המשתקפות בהן. (50 נק' - עד שני עמודים וחצי)
2. השופטים חילקו ביניהם גם בשאלות עקרוניות של תורה הפרשנות. נתחו את הגישות הפרשניות, המשתקפות בעמדות השופטים. (25 נק' - עד עמוד וחצי)
3. השופט החין מסיים את פסק דין בדברים הבאים: "הכרעה [זוֹאת] היא הכרעה יחידה ומיוודת, ממש "הכרעה מלכותית". והנה בהיות ההכרעה הכרעה מלכותית יהול עליה משפט המלך, שאין לומדים ממנה למשפט אחד העם ואין לומדים ממשפט אחד העם למשפט המלך... אם כך נראה את הלבתו – וכך ראוי לראותה – לא נחשש לעתיד". הסבירו את דבריו אלה של השופט החין, מהו החשש שהוא מתמודד ומהו פתרונו? (10 נק' - עד עמוד)
4. בפרשת *Riggs v. Palmer* נקבע שנכח שרצה את סבו לא יכול לרשת אותו, אף על פי שכן ציווה הסב בצוואתו (והחוק באותה עת לא מנע זאת ממנו). הסביר את הפסיקה לפי העמדות השונות שבפסק דין פלוני נגד פלוני. (15 נק' - עד עמוד)